

F. t. l. vedr. straffeloven og retsplejeloven

ret, og at en sådan kriminalisering i givet fald ville føre til en vanskelig afgrænsning i forhold til de mere tilfældighedsprægede situationer, der efter udvalgets opfattelse i hvert fald ikke burde være omfattet af en kriminalisering.

Rigspolitiet har over for Justitsministeriet oplyst, at der findes en række hjemmesider mv. på internettet med børnepornografisk materiale, som der ikke skal betales vederlag for at få adgang til, og hvor brugerne ikke behøver at lagre billederne mv.

Det må endvidere antages, at efterspørgslen efter børnepornografisk materiale, uanset hvordan dette gøres tilgængeligt, bidrager til, at der løbende produceres nyt børnepornografisk materiale og dermed begås nye seksuelle krænkelse og overgreb mod børn.

I overensstemmelse med konventionens artikel 20 vil det i givet fald alene være forsætlige forhold, hvor en person bevidst skaffer sig adgang til en hjemmeside mv. med børnepornografisk materiale, der kriminaliseres. En sådan bestemmelse vil f.eks. ikke skulle omfatte den, der uforvarende kommer ind på en hjemmeside med børnepornografisk materiale og straks forlader den igen.

Hertil kommer, at Rigspolitiet over for Justitsministeriet har oplyst, at hjemmesider mv. med børnepornografisk materiale i praksis må anses for at være vanskelige at komme tilfældigt ind på. De pågældende hjemmesider vil således typisk have adresser med en kompliceret og/eller ulogisk opbygning, og det vil som udgangspunkt ikke være muligt at finde frem til disse hjemmesider ved, at man via de mest almindelige søgemaskiner på internettet søger f.eks. på forskellige ord, der kunne relatere sig til børnepornografi. Adgang til hjemmesider på internettet med børnepornografisk materiale, som der ikke skal betales vederlag for at få adgang til, forudsætter i praksis normalt, at den pågældende forinden har modtaget præcise oplysninger om hjemmesidens adresse f.eks. fra andre personer eller grupper/netværk med interesse for børnepornografisk materiale.

Med hensyn til mulighederne for at efterforske forhold, hvor en person har skaffet sig adgang til børnepornografisk materiale på internettet uden at betale vederlag herfor, har Rigspolitiet oplyst, at det med de nuværende teknologiske efterforskningsmuligheder i et vist omfang vil være muligt også efterfølgende at påvise, hvilke konkrete hjemmesider en bruger af en given computer har besøgt, men det vil dog i praksis være noget enklere og mindre ressourcerelevende at efterforske tilfælde, hvor der hos den pågældende f.eks. findes lagrede børnepornografiske fotografier eller film mv.

På den anførte baggrund er det efter en samlet vurdering Justitsministeriets opfattelse, at der ikke er grundlag for, at Danmark benytter muligheden for ikke at kriminalisere de forhold, der er omfattet af konventionens artikel 20, stk. 1, litra f. Det foreslås derfor, at straffelovens § 235, stk. 2, om besiddelse af utugtige fotografier, film mv. af personer under 18 år i overensstemmelse med konventionens artikel 20 udvides til også at omfatte tilfælde, hvor en person via internettet mv. forsætligt skaffer sig adgang til børnepornografisk materiale uden at betale vederlag for det.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 (forslag til ændring af straffelovens § 235, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

4.3. Pornografiske forestillinger

Som det fremgår af pkt. 3 ovenfor, forpligter konventionens artikel 21 staterne til at kriminalisere en række forsætlige forhold vedrørende børns medvirken i såkaldte pornografiske forestillinger. Staterne skal efter artikel 21 kunne straffe den, der rekrutterer eller på anden måde får et barn til at deltage i pornografiske forestillinger, den, der tvinger et barn til at deltage i pornografiske forestillinger eller som profiterer af eller på anden måde udnytter et barn til sådanne formål, og den, som er tilskuer til pornografiske forestillinger med deltagelse af børn.

Det fremgår af pkt. 147 i den forklarende rapport til konventionen, at den nærmere definition af udtrykket »pornografisk forestilling« er overladt til de enkelte deltagende stater, og at der i den forbindelse bl.a. kan lægges vægt på forholdets offentlige eller private og erhvervs-mæssige eller ikke-erhvervs-mæssige karakter. Det anføres dog samtidig, at bestemmelsen navnlig har til formål at ramme organiserede »live«-optrædere af børn, der udøver en tydelig seksuel handling, og af pkt. 143 i den forklarende rapport fremgår, at man ved den nedre afgrænsning af »en tydelig seksuel handling« i det mindste skal lade utugtlig udstilling af et barns kønsdele være omfattet af kriminaliseringen.

Visse af de forhold, som er omfattet af konventionens artikel 21, er kriminaliseret i gældende bestemmelser i dansk ret. Med hensyn til tilfælde, hvor en person f.eks. rekrutterer, tvinger eller udnytter et barn til at deltage i en pornografisk forestilling, drejer det sig navnlig om straffelovens § 228 om rufferi, § 229, stk. 1, om den, der fremmer kønslig usædelighed, eller straffelovens § 262 a, stk. 2, om menneskehandel. Det gælder dog kun i de grovere tilfælde, hvor den pornografiske forestilling har karakter af »kønslig usædelighed«, herunder f.eks. hvis det optrædende barn indgår